

Jäljennös.

S 23/6-43. (16)

KORKEIMMAN OIKEUDEN tuomio nostorahoin Turun hovioikeudesta tullessa merioikeusjutussa, jossa ovat O.Y. Wiiri Kulosaaren huvilakaupungista, hakijana ja konemestari Juho Pekka Perttunen, Raahen kaupungista, vastaajana: Annettu Helsingissä helmik. 1 p:nä 1943.

Korkein oikeus on itsellensä esittelyttänyt juttuun kuuluvat kirjat, ja saanut niistä tietää, mikäli nyt on kysymys, seuraavaa:

Juho Pekka Perttusen kanteesta Helsingin kaupungin raastuvanoikeus, jossa kaksi jutun käsittelyssä saapuvilla ollutta meriasiantuntijaa on antanut asiasta lausunnon, on maaliskuun 20 p:nä 1942 julistamassaan päätöksessä lausunut selvitetyn, että Perttusen toimiessa toisena konemestarina O.Y. Wiirin omistamassa Wiiri-nimisessä höyrylaivassa 3000 markan kuukausipalkkioin laiva oli heinäkuun 17 p:nä 1940 Välimerellä tullut vieraan vallan ilmasotatoimesta upotetuksi Maltan saaren läheisyydessä ja että Perttunen, joka seuranneena päivänä oli pelastunut sanettuun saareen, oli siellä joutunut odottamaan lupaa lähteä kotimatalle syyskuun 3 p:nä 1940 ja kotiutumismatkallaan saapunut saman kuun 5 p:nä Gibraltariin, lokakuun 25 p:nä Liverpooliin, marraskuun 22 p:nä Petsamoon ja saman kuun 24 p:nä Helsinkiin, jossa päästökatselmus oli tapahtunut marraskuun 26 p:nä 1940.

Tämän vuoksi, ja koska Perttunen tuona aikana oli ollut pakotettu käyttämään aikansa osittain kulkua varten kotimaahan ja osittain oleskeluun Maltassa ja matkan varrella olevissa satamissa, eikä tämän oleskelun ollut katsottavan johtuneen vieraan valtion suoranaista interneimistoimenpiteistä vaan sitä oli pidettävä muitten vallinneiden olosuhteiden aiheuttamana matkan viivästymisenä, raastuvanoikeus on maaliskuun 8 p:nä 1924 annetun merimieslain 41 §:n 2 momentin nojalla valvoittanut O.Y. Wiirin suorittamaan Perttuselle k.o. olevalta ajalta tulevana palkkaetuina ja Suomen Laivanvarustajain Yhdistyksen ja Suomen Konemestariliiton väliseen työehtosopimukseen perustuvana, 300 markan mukaan kuukaudelta laskettuna tilapäisenä palkanlisäyksenä lokakuun 1 p:n ja marraskuun 26 p:n 1940 väliseltä ajalta yhteensä 17860:- markkaa siitä kuitenkin vähentäen hänelle jo maksetut 7860:- markkaa eli siis kymmenentuhatta markkaa kuuden prosentin korkeineen marraskuun 26 p:stä 1940 ja neljällä tuhannella markalla korvaamaan hänen oikeudenkäyntikulunsa.

Hovioikeus, jonka tutkittavaksi O.Y. Wiiri vetoamalla oli saattanut ju-

keudenkäyntikulunsa.

Hovioikeus, jonka tutkittavaksi O.Y. Wiiri vetoamalla oli saattanut jutun, on elokuun 21 p:nä 1942 antamallaan tuomiolla jättänyt asian raastuvanoikeuden päätöksen varaan ja velvoittanut O.Y. Wiirin maksamaan Juho Pekka Perttuselle korvaukseksi hänen kulyistaan hovioikeudessa viisisataa-viisikymmentä markkaa.

Korkein oikeus on tutkinut tämän jutun ja katsoo, ettei Juho Pekka Perttusen paluumatka ole kestänyt kauemmin kuin mitä harkinnan mukaan voidaan pitää kohtuullisena, kun otetaan huomioon, että sodanaikaiset olosuhteet ovat viivästyttäneet matkalupien saamisia ja muita matkaa varten tarpeellisia toimenpiteitä sekä mahdollisuutta käyttää aluksia matkaa varten. Tähän nähden Korkein oikeus katsoo, ettei ole esitetty syytä muuttaa hovioikeuden tuomiota muulla tavoin kuin että, koska Juho Pekka Perttunen ja O.M. Wiirin välinen

työsopimus on Wiiri-laivan tuhoutuessa heinäkuun 17 p:nä 1940 merimieslain 41 §:n mukaan lakannut olemasta voimassa eikä hän senvuoksi ole oikeutettu saamaan vaatimaansa seuranneen lokakuun 1 p:stä voimaan tullutta tilapäistä palkanlisäystä, O.Y. Wiiri vapautetaan maksamasta sanottua lisäpalkkaa 560 markkaa, joten yhtiön maksettavaksi Perttuselle jää yhdeksäntuhatta neljästä neljäkymmentä markkaa mainittuine korkoineen ja oikeudenkäyntikuluineen. Tätä kaikki asianosaiset noudattakoot.

Vahvistetaan Korkeimman oikeuden sinetillä ja esittelijän allekirjoituksella.

Allan Candolin.

Jäljennöksen oikeaksi todistavat:

Boris Granden

Eva Nyberg